25 de desembre: Nadal (Missa del dia)

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,1-18): Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per Ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense Ell. En Ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes. Era present en el món, que per Ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu. No han nascut per descendència de sang, ni d'un desig carnal, ni d'un voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Joan dóna testimoni d'Ell quan proclama: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi em passa al davant, perquè, abans que jo, ell ja existia». De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia. La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist. A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

«El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres»

Mons. Jaume PUJOL i Balcells, Arquebisbe Emérit de Tarragona
(Tarragona, Espanya)

Avui, amb senzillesa d'infants, considerem el gran misteri de la nostra fe. El naixement de Jesús assenyala l'arribada de la “plenitud del temps”. Des del pecat dels nostres primers pares, el llinatge humà s'havia apartat del Creador. Però Déu, compadit de la nostra trista situació, envià el seu Fill etern, nascut de la Verge Maria, per a rescatar-nos de l'esclavatge del pecat.

L'apòstol Joan ho explica fent servir expressions de gran profunditat teològica: «Al principi existia el qui

és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu» (Jn 1,1). Joan anomena “Paraula” al Fill de Déu, la segona persona de la Santíssima Trinitat. I afegeix: «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14).

Això és el que celebrem avui, per això fem festa. Meravellats, contemplem Jesús acabat de néixer. És un nadó... i alhora Déu omnipotent; sense deixar de ser Déu, ara és també un de nosaltres.

Ha vingut a la terra per retornar-nos la condició de fills de Déu. Cal, però, que cadascú aculli dintre seu la salvació que Ell ens ofereix. Com explica sant Joan, «a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu» (Jn 1,12). Fills de Déu! Restem admirats davant aquest misteri inefable: «El Fill de Déu s'ha fet fill de l'home per tal de fer els homes fills de Déu» (Sant Joan Crisòstom).

Acollim Jesús, cerquem-lo: només en Ell trobem la salvació, la solució veritable als problemes del món; només Ell dóna el sentit últim de la vida i de les contrarietats i del dolor. Per això, avui us proposo: llegim l'Evangeli, meditem-lo; procurem viure de debò d'acord amb l'ensenyament de Jesús, el Fill de Déu que ha vingut a nosaltres. I aleshores veurem com serà veritat que, entre tots, farem un món millor.